

Думите на свободата

Приятелю,

Пиша ти в дни, когато все още отеква шепотът на свободата.

Априлското въстание не е просто събитие от историята ни - то е живият глас на народ, който се осмели да изреже най-святата дума - свобода.

Изразът "Борба за свобода" означава най-често, един народ да премахне зависимостта си от друг народ (например като чужд рабство или политическа зависимост и др.). Един народ да няма зависимост от друг означава народа сам да може да споделя отговорността на държавата си без намесата на чужд народ. Всеки гражданин в държавата да имат равни права, хората да имат свобода на словото и печата и да няма религиозна и етническа дискриминация.

Борбата за свобода може да бъде чрез въоръжен бунт (пример Априлското въстание) или чрез мирни преговори (пример - България в

началото на Втората световна война чрез Крайовската спогодба си връща (Охрид Додружа).

Изразът "борба за свобода" в българската история най-често се свързва с периода на Българското възраждане (XVIII-XIX в.), когато българите се обръщат за независимост от Османската империя. Българското възраждане може да се раздели на три периода: културна и просветна борба, Духовна борба и Революционна борба като всички имат много важни връзки помежду си. Примери за културна и просветна борба са отварянето на първото взаимно училище в Бадрово (1835) и първото класно в Копришница (1856), въпреки тежките времена за живот и бедността на по-голямата част от българския народ, всеки дава по малко от себе си и по градове и села се отварят училища. Примери за Духовна борба, която има пряко-непосредствена връзка с културно-просветната, защото българите трябва първо да се образуват и да разберат каква слава и история са имали, за да тръгнат на борба. Бунтовете на Неофит Бозвели в Търново (1834) и исканията на Иларион Макариополски и Неофит Бозвели в Цариград, което дава резултат през 1870г. османският султан Абдул Азис издава ферман

за призоваване на независима Българска екзархия.
 Примери за революционна борба, която тях има причини
 след това връзка скулптурно-просветната сещаност
 танне (1841), четите на Панайот Хитов и Филип Тотю (1867),
 когато в селата на Панайот Хитов знаменосец е един от нецарските
 ните ни герой Васил Левски, четите на Хаджи Димитър
 и Стефан Караджа (1868) и Априлското въстание (1876).
 Всичките тези опити дават своя резултат, защото се стига до Руско-турската война и след
 успешния край на войната и след подписването на
 предварителния Санстефански мирен договор, и после
 подписването на Берлинския договор българите са свободни.
 Герои от епохата на българското възраждане или
 както ги наричаме "Народни джугителни" са Панайот
 Хитов, Васил Левски, Христо Ботев, Петър
 Берон, Георги Раковски и др.

"Борбата за свобода" може да се използва и за
 епохата след Освобождението до края на Втората световна
 война, когато българите се борят за доверие
 на националния въпрос. Изборът след всички тези
 опити преди Освобождението и след Освобождението, въпреки
 много неуспехи и по-малкото успешни, показва, че

4

манителитетът на българите е бил подобен, но също така
свободен за сънародниците си, защото всички те
знаели си правят, за да може всички българи да жи-
вят в една държава. Свободата значи дава право да
можем да се развиваме. Да няма знатни от етносе-
ти, религии и др. Да има свобода на словото
и поезията. Всичките тези неща ти помагат да се развиваш.
Затова свободата е убогост и знат. Бих казал на българите
от 1876 г. ги похвалявам за патриотичния им дух, защото те
въпреки провалилите неуспешни опити техния дух
издигава над резултатите и те прогледват да се борят
до самия край. Въпреки кощмарното потушаване на Април-
ско въстание (1876) после българите пак намират сили
да се включат в Руско-турската война. Това е доказателство
за техния несломим дух. Общността дух освободен ха-
рата, който си е страх и не искат да се включат в
борбата защото си е страх и не искат да се включат.
В борбата за да не умрат да се замислят за едно дреб-
но нещо е казал Георги Раковски по-добре е да си следва
маломинутен смърт от колкото цял живот робство. И най-
важното ще те могат да умрат но ще спасят цял народ и
най-вече близките си. Цял народ после имати миликар
скара Христо Ботев в своето стихотворение "На прощаване 1876"

5

"ПЪТЪТ е страшно славен." Уже кажа на по-богатите
българи да си използват богатството си за помага на
българите, а не на турците само за да си пожат богатството
последният, който уж кажа е никого да не си спомни реалните да
умрат, ама да знаят че са умрели християни. Уж кажа
на съвременниците да делят като възрожденските българи за тях м
торнако да не е това хно от истинските урности на совак семе
йството и религията. И да делят разкош и трудотко да
българите. Най-важното да уеят свобода.

Днес, когато живеем в свободна държава, ние трябва
да носим "Думите на свободата" в сърцата си - не като спо
мен, а като жива сила, която ни напомня кои сме и за ко
во трябва да се борим.

Днес нашият дълг е не само да помним, но и да раз
ширяме силата на тези думи. Нека ги превърнем в мост
между миналото и бъдещето, за да ни водят към поспре
ведлив и достоен живот. Само така ще докажем,
че саможертвата на героите не е била напразна.

Уч. Иван Вазов - Горна Оряховица
Димитър Мирославов Николаев 7А